

Sudenmorsiamen jahti on alkanut. Vasemmalta krouvarin tytär (Päivi Kortelainen), tuomari (Väinö Valkky), Priidik (Tommi Virhiä), papit (Teuvo Lehtinen ja Kari Mansikkamäki), Ingel (Henna Juntti) ja Liisu (Sinikka Koskinen).

Nuorissa on uskallusta

Teatteri

Aino Kallas: Sudenmorsian. Porin työväenopiston näytelmäpiiri Monikasvojen oppilastyönäyte. Ohjaus ja sovitus Helka Kuusiluoto.

Aino Kallaksen Sudenmorsian kiehtoo kummasti vielä nykyäänkin. Ehkä syy on siinä, että mieleltään villit naiset syyllistetään yhä lähes samaan tapaan kuin Kallaksen aikana, eikä kirjailijan sanoma näin ollen ole vanhentunut. Sudenmorsiamen mytologisesta maailmasta näkyy selviä merkkejä esimerkiksi tämän vuosikymmenen kaupallisissa elokuvissa.

Porin työväenopiston näytelmäpiirin Sudenmorsian poikkeaa välillä historiallisesta allegoriastaan nykyhetkeen, eikä hypäys ole kovinkaan keinotekoinen. Siinäkin on yksi osoitus näytelmän ajattomuudesta.

Sudenmorsian sijoittuu vuosisatojen takaiselle Hiidenmaalle, kuten monet muutkin Kallaksen tekstit. Se kertoo tarinan metsänvartija Priidikistä ja tämän Aalo-vaimosta, jolla on "sielu kahtia lohkaistu". Aalo viihtyy yöt metsässä susien parissa, ja jäätyään kiinni yhteisö tuomitsee hänet noidaksi.

Kallas on tavoitellut Sudenmorsiamessa vanhahtavaa, koukeroista kieltä, ja siinä onkin harrastajanäyttelijöillä ollut opettelemista. Näytelmäpiiriläiset selviytyvät repliikeistään karkistelematta, mutta kansakoulunäytelmistä tuttu nuotti tunkee monilla väkisinkin esiin.

Aaloo esittävä Angelika Meusel erottuu muusta ryhmästä huomattavasti. Hän näyttelee ajoittain lähes ammattimaisesti – mutta tätä ei pidä ymmärtää pelkästään positiivisena arviolina. Suomalaiset näyttelijät potevat pahaa maneeritautia, joka tarttuu helposti myös harrastajiin.

Meusel joka tapauksessa näyttelee hyvin rohkeasti, ja hän löytää monia nyansseja, joita Aalon rooliin on kätkeyty.

Monikasvojen Sudenmorsiamessa tulee selvääkin selvemmin esiin sukupolvien erot. Vanhempi väki näyttelee kuten harrastajanäyttämöillä on näytetty tähänkin asti: tasaisen turvallisesti alusta loppuun. Nuoremmat sen sijaan näyttävät suorastaan hakevan riskejä. Pistetään kaikki peliin, huudetaan lujaa ja ollaan fyysisiä. Kuvavaa on myös se, että nuoret harrastajat osaavat näyttämöllä naidakin luontevasti.

Sudenmorsian on passeli valinta oppilasnäytteeksi. Siinä on rooleja, joissa riittää pohtimista, mutta ei kuitenkaan aivan loppuun. Tulkintoihin saa helposti uskottavuutta, kun löytää yhteyden Kallaksen tarun ja oman arjen välillä.

Leena Virtanen